

Ольга Мацюпа
ЧІКІ ШІКІ

Головна героїня – Інеса
Федір Бос – її бос
Поліна – френдеса
Ірка Помадка – відьма без п'ятки
Чортик — той, який любить тортик
Чувак із тіндера – насправді із заводу
Хор білків, жирів і вуглеводів

1. За кулісами

Федір Бос стоїть насправді на сцені перед дзеркалом і робить процедури краси. Пудрує носик, скажімо. Саме так, після гоління любить ся собою, своєю лисою бородою. Стук в двері. Федір Бос не відчиняє, тільки питає.

ФЕДІР БОС: Це кур'єр?

ЧОРТИК, ЯКИЙ ЛЮБИТЬ ТОРТИК: Пусти, будь ласка.

ФЕДІР БОС: Це ти? Шо ти хочеш?

ЧОРТИК: Ну пусти, я не маю де подітися, сцяти хочу.

ФЕДІР БОС: Ти — чорт, ти і так обісцяний. Кажи, чого прийшов.

ЧОРТИК: Мене просто не пропустили в пекло після третіх півнів.

ФЕДІР: Хто?

ЧОРТИК: Та ж Бозя. Я знов обжерся, з'їв 10 лимонних таргалеток і київський торт і не вліз бляха в дверцята пекла. Мене наказали.

ФЕДІР: То йди в рай.

ЧОРТИК: Ти шо гониш? Навіть, якби мені дали тортик, я б не пішов.

ФЕДІР: Ти хочеш сказати, що в пекло потрапляють тільки худі, а товсті люди в рай?

ЧОРТИК: В пеклі просто реально нема місця. Там дуже тісно, тому, якщо товстий чи товста, шансів нема, і зараз тим більше відмінили гріх чревоугодія, бо люди, якщо й переїдають, то насправді з горя — через всякі депресії, тривожності, травми, страхи, всьому є своє пояснення, нема чогось такого, як чревоугодіє.

ФЕДІР: Чревоугодіє кажеш відмінили як гріх, а рукоблудіє?

ЧОРТИК: Не інтересувався, якщо чесно, я чортик, який любить тортик. Ну пусти попісяти.

ФЕДІР: Щезни, заразо.

ЧОРТИК: Я обіцяю, що допоможу тобі. Тобто тебе я в пекло пропущу і пропхаю, не переживай.

ФЕДІР: Точно?

ЧОРТИК: Тільки не кажи, що ти в рай хотів. Там нудно і тільки жирні та щасливі люди. Насправді стереотипно товстих усіх вважають добрими, але ж це не так. Одним словом.

ФЕДІР: Тоді в мене для тебе буде завдяння, йди сци.

Федір злітється, відкриває двері і пускає чорта.

2. Ранок біля офісу

Поліна знімає на камеру Інеса, Інеса несе продукти у кошику. Присідає на траву і позує перед камерою, Поліна знімає, потім підходить Федір Бос – їхній бос і якийсь час спостерігає.

ПОЛІНА: Трохи вище, Інес. Чуть підними бороду. Ага, отак. Дивись на всіх з висоти.

ІНЕСА (*досить невпевнено, мнеться і трохи не до ладу, не до складу, сором'язливо і дуже серйозно*): Вітаю, мене звати Інеса і сьогодні в сторізах і рілзах я вам розповім про новий винахід нишої фірми «Чудо чудове», це новий додаток, який можна скачати на свій телефон. Офіційна презентація відбудеться на спеціальній конференції смарт технологій. Таких додатків багато, але наш унікальний тим, що ви зможете не помилятися при виборі продуктів вже у супермаркеті, адже тут ви можете сканувати вміст продуктів, виявляти трансжири, уявляєте?

ПОЛІНА: Інесо, ти дуже застенчіва. В тебе то ніхто не купить твій додаток.

Інеса бере молоко у скляній пляшці.

ІНЕСА: Колись у 90-ті я їла багато картоплі. Легкі вуглеводи. Всі так їли, але я поправилась і мене дразнили жирною, я досі з цим борюсь. В магазині при плануванні страв наш додаток допомагатиме відстежувати, чи бува не забагато картоплі купили. Картопля містить 17,5 г вуглеводів в 100 г продукту. Калорійність — 77,0 ккал. Склад: Жири — 0,1 г, Білки — 2,1 г, Вуглеводи — 17,5 г, Вода — 79,3 г, Зола — 1,1 г. Сумарний вміст цукрів — 0,7, клітковини — 2,1 г, крохмалю — 15,3 г. Вміст холестерину — 0,0 мг, трансжирів — 0,0 г.

Пауза.

ПОЛІНА: Ти якось говориш, ну нема в тобі життя. Ці цифри нічого людям не скажуть.

ІНЕСА: Але як? Це ж основа.

ПОЛІНА: Дай я спробую.

Стає перед камерою, позує. Інеса її знімає.

ПОЛІНА: Отже, в давні часи коли в динозаврів були рожеві крила і вони вільно переміщались між Шенген зоною і бувшим рядянським союзом, рускі думали, що вони держать світ в своїй жопі, на Сихові у Львові ще не було повселюдних фігурок Матінок Божих і хіпстери не сиділи в кафешках і не пили латешки, коли був дозволений глютен, кофеїн і лактоза, ніхто ще не канселів російську культуру, ми проводили дитинство на городі. Що ми там робили? Сапали картоплю, знову сапали картоплю, підгортали картоплю і збирали колорадських жуків, травили їх і дусили, лише одна річ могла нас відірвати від уього безкінечного процесу. Серіл «Багаті теж плачуть». Ми, наші баби, мами, цьоці кидали сапи в тій позі, яка була і бігли до телевізора. Як ви думаєте? Навіть, якщо картопля протестувала, її чистили і жерли в необмеженій кількості, варили, пекли, додавали в салати, і що найгірше — смажили. Як ви думаєте? Якщо їсти сам крохмаль і вуглеводи, вам pomoже ото не їсти не після шостої? В нас тут є апарат, який розробила моя подруга - Чудо чудове. Вилікує всі ваші розлади харчової поведінки, починаючи з городу.

ІНЕСА: Слухай, ну воно весело, але що значить був дозволений глютен, лактоза? Люди не знали про їх властивості. Ми маємо більше інформації правдивої давати, а не розповідати байки про 90ті і городи. І я розробила не апарат.

ПОЛІНА: Та одна справа — твоя наука та інженерія, а інша справа — реклама.

ІНЕСА: Але я проти тупої реклами, а за особистійний підхід. Я проти тупих тіктоків і шлаку.

ПОЛІНА: Важаєш мене тупою тікторекшою?

ІНЕСА: Ти йдеш за системою, а треба боротись з нею.

Входить Федір Бос.

ФЕДІР: Вітання, дівчатка.

ІНЕСА: Добрий день, пане Федір Бос! Ми тут саме записуємо відео про додаток. Знайомся, це мій директор, Федір Борисович Бос.

ФЕДІР: А це ваша дочка?

Пауза

ІНЕСА: Ні, це моя подруга Поліна, вона на рік молодша лише.

ФЕДІР: Перепрошую, просто до вас так подібна ну знаєте, поменше габаритів, то молодод виглядає, ну ви ж поняли.

Всі сміються. Федору смішно критично, дівчатам не дуже і вони більш ржуть істерично.

3. Полудень на вулиці

Попри них іде натовп людей у білих пальтах з плакатами, вони вигукують і викрикують. Посередині ведуть жінку у чорному і губи в неї намальовані яскравою червоною помадою. Формально натовпом людей може бути хор білків, жирів і вуглеводів.

ІНЕСА: А ви бачили наше відео?

ФЕДІР БОС: Так.

ІНЕСА: І як?

ФЕДІР БОС: Непогано, але можна краще. Менше даних треба.

ІНЕСА: Стоп, а яке ви відео бачили?

Між протестувальними крутиться чортик, який любить тортик. Федір Бос його побачивши, губиться між натовпу і ховається.

ХОР:

Ноги неголені, пахви волохаті
За це треба за ґрати саджати

ІНЕСА: Що? Мабуть треба підтримати. Це мабуть якийсь мітинг за права людини. Пане Федір Бос, бачите? За неголені ноги і пахви волохаті!

ХОР:

Це не можна просто так толерувати
Сором і горе, прикрий хижий сюр,
Коли у жінки відсутній манікюр

ІНЕСА: Щось нічого не чути. Так, ми вільні робити те, що хочемо! За неголені ноги! Піхви волохаті! Молодці. От креативні.

ХОР:

Складки жиру, зморшки, целюліт
Старінню і смерті відкритий привіт.
Єресь треба побороти –
одягни облягаючі колготи.

ІНЕСА: Так, целюліт – це нормально. Про нього лише дізнались у нульових.

ПОЛІНА: Тебе зараз поб'ють. *Забирає Інесу.*

ІНЕСА: Як розумію, це мітинг про моє тіло – моє діло!

ПОЛІНА: Здається, якраз навпаки.

Зупиняє когось з мітингарів.

ІНЕСА: Що тут відбувається?

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Не, ну я розумію, що хочеться з'їсти шоколадку, але ти ж до людей виходиш, ведеш блог, який вона приклад може подати?

УМОВНИЙ БІЛОК: Ну діти ж дивляться. Колись було поняття краси, жінки знали, щоб возбуждати чоловіка, треба ходити на каблучках і їсти в ресторані салатик, бути музою до його відбивної з бульбою чи стейка. А зараз можна безпардонно їсти на камеру чіпси, жерти все що заманеться і тобі за це нічого не буде?

УМОВНИЙ ЖИРОК: І цим хизуватись? Я розумію, що оті всі бодіпозитивщики на гроші Сороса прагнуть гармонії з собою, але це позор для здорової нації! Бог нас сотворив худю і худим, ну ладно, різне буває, але опустимо цей момент, іноді чоловікам хочеться пожерти, любі мої.

ІНЕСА: Так а що не так зробила ця жінка? Переспала з Соросом?

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Вона нічого не зробила.

ІНЕСА: Так а за що її цькують?

УМОВНИЙ ЖИРОК: Як за що? Вона – жирна!

ІНЕСА: Вона? Та вроді... Ну... Не зовсім жирна...

УМОВНИЙ БІЛОК: Її спалюють, дорогенька! Таких еретичок треба ізолювати від суспільства! На вогнище її!

ІНЕСА: Я мабуть щось пропустила?

УМОВНИЙ БІЛОК: Дівчинко, цей срач триває вже цілий тиждень. Це ж сама Ірка Помадка – відьма без п'ятки.

ІНЕСА: А де її п'ятка?

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Це вже другорядна історія. І зовсім нецікава. На вогнище.

Може бути акт спалення, в якому ніхто не має постраждати.

4. Вечір у спортзалі

Інеса та Поліна у спортзалі – ген на тренажерах або з гирьками. Паралельно Інесі на телефон приходять повідомлення. Десять за ними займаються йогами, аби стати бОгами або просто займаються білки, жири і вуглеводи, які можуть додавати крінжового закадрового сміху, але необов'язково. Інеса дуже інтенсивно займається – дзень!

ПОЛІНА: Ти ж мала іти сьогодні на побачення.

ІНЕСА: Мені власне цей чувак із тіндера пише і пише.

ПОЛІНА: Не сподобався? Вроді чорнобровий був.

ІНЕСА: Та вроді був.

Дзень

ІНЕСА: Пише, що в нього є для мене булочка. Фу.

ПОЛІНА: Ну ти і чудна.

ІНЕСА: Ти ж бачила, що відбувається?

ПОЛІНА: Ти про відьму?

ІНЕСА: Я ніколи не думала, що до такого дійде.

ПОЛІНА: Ну хай би сиділа собі тихо, вона ж у своєму блогі їла чіпси публічно при фоловверах серед красивих суконь і це було після шостої і обговорювала свій день, що купила, що зробила.

ІНЕСА: Але ми усі в небезпеці. Ти реально не розумієш?

ПОЛІНА: Не перебільшуй. Ну жаль її, але сама винна.

Дзень.

ІНЕСА: О, Боже, добре, що я нікуди з ним не пішла!

ПОЛІНА: У нього немає переднього зуба?

ІНЕСА: Думаєш він полюбляє смузі з авокадо і спіруліною та ягодами годжі? Думаєш він любитель кіноа чи мигдалевого молока?

Тупа пауза.

ПОЛІНА: Я не знаю, що він полюбляє.

ІНЕСА: Він їсть булки з ковбасою! І по совєцьки запиває їх чаєм. Я знаю, це звучить жахливо, але...

ПОЛІНА: Якщо у нього є хоча б один передній зуб, то не все так страшно. Ти просто не знаєш, що таке бути на побаченні з чуваком, у якого немає переднього зуба і він в додатку цим не переймається.

ІНЕСА: Мені прикро, що в тебе був такий досвід.

ПОЛІНА: Не було. Ти що? Але мені розповідали, як це. Кароче, це мені знайома з Польщі розказувала. Ну воппшем вона жалувалась на українок, які в Польщу приїхали після вторгнення, всі ухожені, красіві, всіх мужиків ліпших порозбирали, а такий, як вона – лишилися вже ото, які і так знають, що їх візьмуть. Але шоб прийти на побачення без переднього зуба. Без переднього зуба! Лол!

ІНЕСА: Ти вічно про когось розказуєш і ніколи про себе.

ПОЛІНА: Я – справжя леді. *Тихо* - і тупа тіктокерша.

Дзень.

ІНЕСА: Він любить картоху і жарену курицю. Все, на цьому кінець.

ПОЛІНА: А він звідки?

ІНЕСА: З тіндера.

Тупа пауза.

ІНЕСА: Окей, що мені робити, якщо Федір Бос буде незадоволений?

ПОЛІНА: Так ось чому ти сюди прийшла!

ІНЕСА: Я прийшла, бо дбаю про своє здоров'я і фізичний стан, які впливають на якість життя. Це мої пріоритети.

ПОЛІНА: Ну підморгни йому.

ІНЕСА: Як? Це не зовсім в моїх принципах.

ПОЛІНА: А він на таке податливий! Блін, у тебе ото проблем нема.

ІНЕСА: А в тебе які проблеми?

ПОЛІНА: Проблеми — таємничі емблеми. В мене хвороба, жадова, гіркота, суєта.

Дзень

ІНЕСА: Знаєш, що він написав про Ірку Помадку?

ПОЛІНА: І що?

Читають удвох.

РАЗОМ: Що її п'ятку можливо відрізали!?

ІНЕСА: Але хто? Почекай, він пише, що може це дослідити, бо колись його не всяли сищиком в СБУ, бо там все по зв'язках. Блін, навіть не знаю. Ти у це віриш?

ПОЛІНА: Чому тебе так турбує ця п'ятка?

5. Ранок у нездоровому кафе

Поліна п'є каву і їсть круасан. До неї підсідає Федір Бос теж з кавою.

ФЕДІР: Наскільки я зрозумів, ви — не дочка Інеси.

ПОЛІНА: Я — її френдеса.

ФЕДІР: А я бос.

ПОЛІНА: Я знаю, нас вона знайомила.

ФЕДІР: Мені сподобалось, як ви ото записували відео, я спостерігав, може б ви тойво?

ПОЛІНА: Що?

ФЕДІР: Ну, як його... Отак само, тільки по справжньому оце.

ПОЛІНА: Що по-справжньому? Ви в мене влюбились?

Чортик приносить тортик і слухає і спостерігає.

ФЕДІР: Прошу пригощайтесь, це — тортик.

ПОЛІНА: Дякую, але я у це кафе прийшла тільки кави випити.

ПОЛІНА: Інеса — моя подруга і я їй допомогла з відео, аби вона спробувала, але якщо це не її, то хай не робить, вона талановита, розумна і має право бути сором'язливою і не робити цих відео.

ФЕДІР: Все так, однак у вас же ж є якась хвороба, жадова, гіркота, суєта?

ПОЛІНА: А в кого її нема?

ФЕДІР: Я можу вам допомогти. Ви ж чули про Ірку Помадку?

ПОЛІНА: Так і що?

ФЕДІР: Усі жінки в небезпеці. А я вам можу допомогти.

ПОЛІНА: Що ви маєте на увазі?

ФЕДІР: Я знаю про вашу хворобу, жадову, гіркоту, суєту.

Чортик підходить до столу і виливає каву на Поліну. Федір не розгублюється і починає бити чортика всовуючи йому до рота тортика. Поліна в шоці, їй смішно і грішно.

6. Полудень в офісі

В офісі Інеса перед дзеркалом. Входить Федір Бос – її бос.

ІНЕСА: Я сьогодні підготувалась і ми вже з Полінкою записали кілька роликів, зараз можна буде глянути і вибрати. Сьогодні мусимо зробити промо, бо подія ж за тиждень.

ФЕДІР БОС: Інесо, нам треба поговорити. Вірніше, не треба. Я все ж прийняв остаточне рішення, що ти не презентуватимеш цю аплікацію на конференції.

ІНЕСА: Це неможливо!

ФЕДІР БОС: Ще й як можливо, пані Інесо!

ІНЕСА: Але хто замість мене?

ФЕДІР БОС: Подивимось-подивимось.

ІНЕСА: Але я підготуюсь ще краще!

ФЕДІР: Дівчинко, ти розумна і чудова. Ти створила цю чудовий додаток, про тебе скажуть в першу чергу, але авторська репрезентація – це дурний тон. Тобі треба стати сірим кардиналом і насолоджуватись, як люди беруть участь у ситуаціях, які ти створила. Ти цього ще не посмакувала. Повір, я краще знаю, чого ти хочеш.

ІНЕСА: Це тому, що вчора спалили жінку за її неідеальну зовнішність?

ФЕДІР: Та не в цьому справа, ти ж розумієш... Я маю бігти. А взагалом, ти — дійсно страшна, жирна і розум не допоможе ні мені, ні тобі, аби твій винахід став популярний. Потрібно все робити по представницькому, а не ото сраками жирними трясти на екранах. За такий разврат треба в тюрму садити.

7. Вечір і ніч вдома

Інеса сидить за столом заплакана в халатіку і перед нею всякі торти, чіпси, цукерки та всяка інша нездорова їжа.

ХОР БІЛКІВ, ЖИРІВ І ВУГЛЕВОДІВ

Дівчино люба, дівчино мила,
Ти думаєш, вроду свою ти згубила?
в радянських їдальнях всіх кусав общепіт,
а потім почався в усіх целюліт

манка – хліба буханка
на сніданок зранку
Перший промінь блиснув
молоко не скисло
Чому ж дитя блює?
Таке вредне лиє сльози?
Просто ще не знає
про нетолеранцію лактози

Дзень

ЧУВАК ІЗ ТЕНДЕРА: *тише* Привіт. В тебе такі кльові фотки!

УМОВНИЙ ЖИРОК: Перше правило будь-якої дієти — рано чи пізно вона закінчується обжирайлівкою.

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: А якщо до цього доходить стрес і якісь жахливі події, то мастаби вражають.

УМОВНИЙ БЛОК: Сама стрьомна дієта, яку я коли-небудь бачив, це була дієти Алли Пугачової і полягала вона в тому, щоб їсти самі сушені яблука. По сто грам три рази на день.

УМОВНИЙ ЖИРОК: Це була дієта Ірини Білик, не треба сюди тягнути русняві наративи.

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Дієта не має національних чи імперіальних однак.

УМОВНИЙ БЛОК: Звісно має, звісно має.

Починають між собою битися. Протягом монологу Інеса постійно їсть.

ІНЕСА: Найбільш стробомна дієта, на якій я сиділа — це дієта нуль калорій. Тільки вода. Таке теж можливо. Я страшенно любила солодке і тепер люблю. Подруга моєї баби – баба Ліда працювала на шоколадній фабриці і вона завжди приносила нам цукерки додому – безплатно. Не тільки нам і це безмежне джерело цукерок було поки радянську фабрику з австрійськими традиціями не захопили злі капіталісти. Смак дійсно зіпсувався. І ще не можна було виносити шоколад з фабрики. Працівники фабрики користувалися рогатками, щоб вистрілювати пачки безплатного шоколаду з підвалу, в якому був склад. Десь у п'ять років на мене вже кричали, що я нічого не хочу їсти. Я не знаю, що цьому було причиною, чесно. Вияснилось, що дитина любить тільки бульбу і вареники. От мені й давали їсти бульбу і вареники з бульбою. Зупи не їла, м'ясо їй вічно смерділо, так свинина мені досі смердить – усяка. Я ще любила смажену рибу, але в 90-х ми її їли тільки на весіллях у далеких родичів, потім трохи частіше. Потім ми їли канапки, багато канапок, з маргариною і ковбасою. Ну і ще бульбу - смажену, варену, зі сметаною і цукерки з фабрики, не скажу якої, щоб не видати родичів. Короче, в школі я була жирна. Мене дразнили навіть старшокласниці і обзивали очкастим пуголовком, хто ріс в 90-х, знає, з якого це серіалу. А носила окуляри на додачу, я дійсно нагадувала Анет з Перших поцілунків, тільки товстіша.

Дзень.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Який з цих трьох персонажів твій улюблений? Гектор, Ахіллес чи Паріс?

Інеса злиться.

Задовбав. Який задрот! Взагалі то лікарка-окулістка заборонила мені думати про хлопців, вона так і сказала, аби я більше їздила на санках і не думала про секс. Мені було 8. Про секс я дійсно ще не думала, баба мені казала закривати очі, як хтось цілується по телевізору, і мені було соромно від таких сцен, я їх попри все дивилась не у присутності родичів, але потім просила пробачення перед образом Матінки Божої Неустанної Помочі. Не забувайте, що я – з Галичини. У мене швидко вирости груди і швидко почались місячні. Я постійно виділялась. Мене не кликали на зимовий бал, в мене не закохувались хлопці, в шкільних виставах я грала завжди Україну-матір, просто матір і весь клас — це були мої дітки, ьтому через те, що Поліну сприймають, як дочку — не дивно, а ще в мене були ролі берегині, господині, колядниці, зими-бабусі, Гудулу – хто це знає, це матір Есмеральди з історію Гюго. А так хотілось бути хоч раз принцесою, сніжинкою, хмаринкою, пелюсточком трояндочки. На фізрі перша стояла до 8 класу і це було атстойно. Я не могла скакати високі резинки. Не була кароче, дівкою і модною. Зі мною дехто дружив тільки тому, що я давала списувати, але на перерві ця дружба закінчувалась.

Дзень.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Чого ти не відповідаєш?

Все змінилося в 10 класі. Ми вперше мали їхати на море. І я вперше тоді похудала. Зменшилась удвічі. Все було просто! Спершу я перестала їсти солодке. Потім після б-тої, потім виключила все мучне і більбу, а потім почала виключати все поступово. Я просто не їла. Взагалі. Це було круто. На море я поїхала і приїхала худюю. Це було досягненням.

Інеса вибігає з-за столу і блює. Білки, жири і вуглеводи тримають її волосся. Потім сідає перед дзеркалом і робить собі макіяж.

ХОР:

Встань з унітазу, піднімись з колін
Клітковина тобі потрібна й протеїн
тні серпом і молотом швидко вуглеводи
Нутриціологи не принесуть тобі шкоди
Всі свої проблеми не припреш до стінки
Бо у тебе розлад харчової поведінки

Інеса у яскравому макіяжі, але трохи кривому і неохайному, на підборах і відвертій сукні.

ІНЕСА: Треба боротися. За себе треба боротися. Я прийду і скажу, що я вдосконалила наш додаток. Тепер там є здатність заходити потрібні бади, складати щодня гарвардську тарілку і виробляти персональний план антиейдж. Хоча звісно краще звертатися за консультаціями до хелз коучів чи нутриціологів, але можна почати з додатку. Круто я придумала? Ну в мене неідеальне тіло, зараз ще бульш менш, але все так не було, у мене кирпатий ніс і целюлітні ноги, веснушки, погніжені нігті, нерівне волосся, воно не вирівнюється навіть плойкою. тирчить мізинець, але він мав це оцінити. Все буде добре, все буде добре, все буде чікі-пікі.

З'являється чортик.

ЧОРТИК: Насправді товсті і нібито некарсиві жінки потрапляють у рай, тому не смій худнути. Вперед, іди і здобувай своє, а я тобі допоможу.

ІНЕСА: Хто це був?

ЧОРТИК: Чортик, який любить тортик!

8. Ранок в передпокої офісу

Інеса бачить картину, як в її чікі-пікі офісі Поліна Мандоліна показує промо ролик. Федіру Босу – їхньому босу, який записала вона сама. А білки, жири і вуглеводи

сидять і дивляться. Звісно, що це халепа, Інесі вдіпадає щелепа. До цього пасує її образ з кривим макіяжем і відвертою сукнею.

ІНЕСА: Та як ти могла, все так банально, як в дешевому мізогінному серіалі. Ти в мене завжди списувала і користувалась моїми вміннями. Я навіть не наважувалась тобі сказати, що мені подобається Зорян, бо ти б з мене сміялась разом з усіма, але зараз, ви потвори, користуєтесь моїми вміннями і я знаю, що ви, якби змогли, то спалили б мене, як ту відьму. Я напишу у всіх фейсбуках, твіттерах та інстаграмах, я подам в усі суди авторського і морального права.

УМОВНИЙ БІЛОК: Та наважся хоча б постукати і заставити їх відчутти найменший дискомфорт.

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Чого ти це тримаєш у собі, ну посварися з ними нарешті.

УМОВНИЙ ЖИРОК: Тобі полегшає, сестро, атвічаю.

ІНЕСА: *Так тихо, не озвучуючи.* Ідіть на хуй!

ЧОРТИК: Ну скажи це, скажи вголос, це ж сцена державного театру, храм мelpомени, але поруш це правило, побудь бунтаркою, сей іт.

Інеса вибігає і йде. Витягує з сумки снікерс і жере його. Тут може грати пафосна журлива музика, навіть дим можна пустити. А вдалині Поліна Мандоліна і Федір Бос – їхній бос – щасливі. Обіймаються і цілуються. Інеса дивиться на них і закриває очі руками.

9. Полудень у здоровому кафе

Чортик та Ірка Помадка насправді на сцені, сидять собі їдять огірки зелені, бо які іще ж?

ІРКА ПОМАДКА: Думаєш, наш план вдалий?

ЧОРТИК: Сподіваюсь, що диктатура товстих жінок переможе.

ІРКА ПОМАДКА: Я б це не називала диктатурою, просто поверненням до норми та іншої естетики.

ЧОРТИК: Насправді все ж не тому, що в пеклі немає місця, а тому що занадто мало людей у раю, там дійсно багато місця.

ІРКА ПОМАДКА: Це тому, що потрібна рівновага у світі.

ЧОРТИК: Це тому, що в різноманітності сила.

ІРКА ПОМАДКА: Це тому, що занадто багато пригноблення на нашій планеті. Я їм цей огірок і він не може протестувати. Трішки брєд я кажу, ну нічо.

ЧОРТИК: Це тому, що тіло настільки політичне, що яким воно б не було, будуть казати, ти занадто жирна, худа, яскрава, тортикова, огіркова, гарбузова.

ІРКА ПОМАДКА: Це тому, що репресивна індустрія краси диктує і капіталізує свої правила.

ЧОРТИК: А якщо вона візьме і схудне?

ІРКА ПОМАДКА: Вона вже не раз худала, потім знову поправлялась.

ЧОРТИК: Вона вже проходила булімію, компульсивне переїдання та інші приколи розладів харчової поведінки, але насправді вона над цим працює.

ІРКА ПОМАДКА: Бідна дівчина ні про що не здогадується. Згідно звітів Міністерства охорони здоров'я до повномасштабного приблизно 50% дорослого населення України мали надлишкову вагу, а близько 25% – ожиріння. Дослідження показують, що під час стресових періодів, таких як війна, частота емоційного переїдання може зрости на 20-30%. За оцінками, 30-50% жінок, які мають проблеми з сприйняттям свого тіла, також стикаються з клінічною депресією або тривожними розладами. А чим більше стресу і війни, тим більше є вимога бути здоровими і красивими. Згадайте хейт Клавдії Петрівни! Худу реально дівчину назвали жирною.

ЧОРТИК: Тебе навіть за це недавно спалили. Ми все правильно прорахували. Ми правильно поставили на те, що вона не перелякається і не почне худнути, як більшість жінок, а почне бунтувати і за нею підуть інші. Скільки в тебе переглядів?

ІРКА ПОМАДКА: Достатньо, щоб монетизувалося. Вона зараз старається їсти правильно, по-снобськи дивиться на людей, які їдять неправильно.

ЧОРТИК: Але все одно зривається і жере вночі, я бачив і в цьому її вчора підтримав. Знімай-знімай.

ІРКА ПОМАДКА: Не забувай, що мене спалили за чіпси. За таке її мали б відправити в пекло, але ми будемо світ, в якому буде все найкраще влаштовано — усі живі створіння їстимуть все, що захочуть, виглядатимуть по-різному і ніхто не буде надирати і ніхто не буде карати і ніхто не відчуватимуть жодної провини. Інеса стане бунтаркою і поведе за собою інших жінок з більшою вагою, так сказати, щоб вони були впевнені в собі, не соромились себе, приймали себе, засновували магазини одягу, де б розміри починались від XL, любили себе, не чмирили себе.

ЧОРТИК: А як же звичайний здоровий спосіб життя, їжа здорова?

ІРКА ПОМАДКА: надкусуж огірок: Їжа здорова — прекрасна і чудова.

ЧОРТИК: Тільки не кажіть цього Федору Босу і буде все чікі пікі і тортик.

ІРКА ПОМАДКА: І тортик.

10. Обідня пора у крамниці шлюбних суконь

Інеса заходить. Помітно, що вона плакала. З поміж суконь вилазить Ірка Помадка. Губи у неї у яскравій червоній помаді, аж можна запідозрити у зраді. Інеса лазить між суконь, придивляється, мацає їх.

ІРКА ПОМАДКА: Шось цікавить?

ІНЕСА: Так, я хочу, щоб було пишне і з бльостками, побільше бльосток, так, щоб по-рагульськи.

ІРКА ПОМАДКА: Коли весілля?

ІНЕСА: То на похорон.

Туна пауза

ІРКА ПОМАДКА: Коли похорон?

ІНЕСА: Затра-після завстра. Ну у найближчому майбутньому.

ІРКА ПОМАДКА: Покійниця ви?

ІНЕСА: Я сама! Хочу стрибнути з моста, бо життя не має сенсу. Як вмирати, то красівою. Ладно, давайте без бльосток і не рагульське, якесь красиве.

ІРКА ПОМАДКА: І хто цей негодяй, що скривдив ваше серденько?

ІНЕСА: Це мій бос і його теперішня секретарка. Моя френдеса. Моя подружка. *Починає ридати.*

ІРКА ПОМАДКА: Та чого ви так, другого боса собі найдете.

ІНЕСА: Та ви не так все зрозуміли.

ІРКА ПОМАДКА: Давайте оце приміряйте.

Інеса вдягає плаття, Ірка Помадка їй допомагає. Інеса перед дзеркалом. Ірка Помадка ходить довкола неї. І трішки кульгає. У неї немає п'ятки.

ІРКА ПОМАДКА: Ну гляньте, ви як барбічка.

ІНЕСА: Мені треба, щоб як Тейлор Свіфт.

ІРКА ПОМАДКА: Мені здається, оця якраз ідеальна для похорону.

Зачінається за плаття і падає. Інеса допомагає їй піднятись і помічає її ногу.

ІНЕСА: У вас немає п'ятки!

ІРКА ПОМАДКА: Так, немає.

ІНЕСА: Вас спалили кілька днів тому за те, що ви жирна? Це ви? Я бачила процесію. Вас публічно палили.

ІРКА ПОМАДКА: Так, це була я – Ірка Помадка – відьма без п'ятки.

ІНЕСА: То ви тойво? Дух? Духиня?

ІРКА ПОМАДКА: Я — справжня берегиня!

ІНАСА: Я в шоці.

ІРКА ПОМАДКА: І я в шоці.

Інеса ахає. Ірка Помадка ахає.

ІНЕСА: Він це зробив спеціально. Просто, розумієте, я написала програму, видумала додаток для схуднення, яктй сам все рахує і допомагає ще на етапі закупів і завтра от незабаром конференція, на якій треба репрезентувати цей додаток і мій шеф сказав, що мені не виходить добре промувати і тепер це робить моя подруга. Мені здається у них роман. Все, як у дешевій п'есі, тобто серіально якось.

ІРКА ПОМАДКА: А ти сама слідуєш принципам свого додатку?

ІНЕСА: Мені це середньо виходить, якщо чесно. Не виходить.

ІРКА ПОМАДКА: Ну ти ж сама не дотримуєшся того, що придумала, то як тобі повірять?

ІНЕСА: Але Поліна Мандоліна – взагалі нічого не створювала, вона взагалі не мусить докладати жодних зусиль, вона ходить у спорт зал, бо всі ходять, їсть торти і все, що хоче і постійно худа. Сучка!

ІРКА ПОМАДКА: Але ж справа не в тому, що вона худа чи товста.

ІНЕСА: А в чому?

ІРКА ПОМАДКА: Дай вгадаю, ти на людях показуєш, як ти все знаєш про їжу, краще ніж будь-яка нутриціологиня, на міжнародних тусовках їси вегетаріанське меню, бо це показник цивілізованості і свідомості і екологічної відповідальності, зверхньо

дивишся на тих, хто жере маргаринне печиво, а приходиш додому і їси таке гамно, що сором і встид.

Ірка Помадка демонстративно їсть чіпси, Інеса демонстративно плаче.

ІРКА ПОМАДКА: Знімай цю сукню. *Приносить їй чоловічий смокінг.*

ІНЕСА: Я ж сказала, що хочу померти красивою. Тим паче, що я скакатиму з моста.

ІРКА ПОМАДКА: Уяви, що ти – чоловік. Відчуй апмлуа влади, сили і багатства. Прийди на цю конференція і роз'їбаш їх всіх там.

ІНЕСА: В смислі? Як?

ІРКА ПОМАДКА: Отак, прийди і зірви презентацію. Цей чоловічий костюм допоможе. Дасть тобі впевненість.

ІНЕСА: Це дуже конроверсійно. Чому я маю вдавати мужика, щоб продемонструвати силу?

ІРКА ПОМАДКА: Але не будь серйозною. Можеш пародіювати що ніби ти пихайтий мужик. Можеш матюкатися, плюватися, давати відрижки, це будуть сприймати, як твою харизму.

Тут може бути кумедний акторський етюд. Ірка Помадка показує агресивного мужика.

ІНЕСА: А ви не подумали, що ви шкодите суспільству своїми перформенсами?

ІРКА ПОМАДКА: Тоя правильність тебе згубить. Будь неправильно, це перше правило відьми! Тобто спражньої берегині.

ІНЕСА: Так, а де ваша п'ятка?

ІРКА ПОМАДКА: Іди і зірви їх конференцію і тоді я тобі розповім. Хай все буде чікі-пікі!

11. Вечір у спортзалі

Інеса і Поліна займаються, одна на одну ображаються.

ПОЛІНА: Інесо, ти не думай, Федір насправді так не думає, як говорить. На нього тиснуть так, як і на нас. Він просто мусить дати про комерцію фірми, про результат і капітал. Будь-який інший директор зробив би так само.

Інеса мовчить.

ПОЛІНА: Ну чесно, завтра презентація проекту. Прийди, я подумала, що хто як не я зроблю це краще за інших. У мене просто теж є своя хвороба, жадова, журба і суєта. Я мушу якось виживати. Ми всі більше виграємо разом як команда. Всі будемо співтворити лідерство. Хтось в чомусь сильніший. Ти звісно можеш виступити і прорекламувати, пропітчити, але в мене це краще виходить.

ІНЕСА: Ти просто висока, струнка і красива.

ПОЛІНА: Ти теж красива, ну нижча, ну грубша, але красива.

ІНЕСА: Ти — стерва, от і все.

ПОЛІНА: А ти не стерва? Не мізогінка? На собі зациклена! Ти сама себе сприймаєш криво. До психолога треба. Те, що ти не така – у твоїй голові. Ти думаєш, я не комплекую? Мене так іноді харять мої тонкі ноги, що я вдягаю по дві пари колготок і під джинси колготки, щоб хоч трохи мої ноги не виглядали такими худими. І в лівчик вату не раз пхала і пушапи вічно ношу. Мене знаєш, як дразнили – ножки, як в кози небожки, баба казала, що я собі чоловіка не знайду, бо на кості навіть пси не біжать. Мене обзивали – штахета – начальниця туалета, два саска – пласка даска, ні сіськи, ні піськи, одна арматура, ой я забула, ми ж у театрі, храмі мельпомени, тут не можна матюкатися.

ІНЕСА: Тебе суспільство толерує. Твою фігуру толерує, а мою — ні. Ми все одно не в рівній позиції.

ПОЛІНА: Але ж ти — розумна. Знаєш про механізми маніпуляцій у суспільстві. Чим більше розвинена бюті індустрія, тим більше страждань. Чим більше розмов про жіноче щастя, тим більше пригноблення, а жир чи його відсутність — це феміністична проблема. Це не я сказала, це ти цитувала Сьзан Орбах — дієтологиню принцеси Діани.

ІНЕСА: Принцеса Діана погано закінчила.

ПОЛІНА: Куди ж ділась моя подруга?

ІНЕСА: А моя?

ПОЛІНА: Та прийдеш завтра? Давай разом досягнемо успіху.

12. Післяполудень у конференцзалі

Конференція у конференцзалі. Фуришет. Усе красиво, грає гарна музика. Білки, жири і вуглеводи красиво одягнені. П'ють просеко, їдять макарони. Виходить, наче з лагуни Поліна Мандоліна, а з нею Федір Бос - її бос.

ФЕДІР БОС: Особливістю сьогоднішньої події анти ейдж є презентація нових винаходів і технологій і ми спеціально не хочемо це робити у конференц залі, бо тут більш неформальна атмосфера. Представить вам аплікацію моя... працівниця Поліна Мандоліна, але спершу скажу кілька слів.

Виходить нагло Інеса в чоловічому смокінгу, який починає знімати і одягати плаття.

ІНЕСА: У часи, коли ще не було всяких дотатків, бо не було інтернету, соцмереж і мобільних телефонів, жінки масово не голили ноги, не кажучи про зону бікіні, люди в нас не їли броколі, песто, авокадо, а тримались квашеній капусти, огірках і помідорах і не мали поняття про сполучення слів розлад харчової поведінки, все одно були худі і товсті. Для моєї бабусі бути повненькою означало, що сім'я – небідна. Вона реально вважала всіх худих негарними і стервами і розказувала про голод 46. Я худала і знову поправлялась. Востаннє, я так поправилась, що навіть, якщо і трохи схудну, це не так вже помітно. І це коло повторюється. Заміж від цього також не рятує, будьте певні. Коли ти повна, апріорі стаєш асексуальна, серйозна, з інсулінорезистентністю і завищеним лептином. Тому цей додаток – до дупи, хоча, бо це спроба знову себе обманути. Потрібно змінювати звички, поведінку і розуміти, що не буде все ідеально, але як це робити? Якщо все ж комусь він допоможе, то користуйтеся. Матінки Божі в підїздах на Сихові можливо й помагають від чарів і злого лиха.

Білки, жири і вуглеводи аплодують.

УМОВНИЙ БЛОК: Дайте вас сфоткаю, я чув, що Поліна Мандоліна ваша дочка!

УМОВНИЙ ЖИРОК: Воно й не дивно, яблуня від яблуні.

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: В яблучко! Лише у такої мами дачка може вести такі чудові тік токи.

УМОВНИЙ ЖИРОК: Блискуча промова. Дякую. Сфоткайте нас.

Чортик, який жере фуршетний тортик фоткає Інесу, Поліну і Федора Боса.

ЧОРТИК: Чудова сімейка!

ІНЕСА: Вибачте, але цей перформенс був насправді моїм протестом проти цих двох. Це вони вкрали мій проект.

Її ніхто не слухає, всі їдять, п'ють і роблять селфі.

ФЕДІР БОС: Вибачте, це все велике непорозуміння. Цей додаток – дійсно важливий і потрібний. Воппе то я — бос, додаток придумала Інеса і мала презентувати Поліна. Де ви взяли таку інформацію, що її дочка? ЦУе неправда.

Його ніхто не слухає. Всі їдять, п'ють і роблять селфі. Інеса дає Федору по писку і в нього випадає передній зуб. Поліна в тотальному шоці.

ПОЛІНА: Тобі до психолога треба піти, ти чокнута, тобто до психіатра. Лічити мозги треба.

ЧОРТИК: Сімейні цінності у всій красі. Вишенька на торті.

13. Романтичний перекреслено вечір на мості

Інеса йде по мосту у красивому платті.

ІНЕСА: Якщо ви думаєте, що мені полегшало, то це не так. Зараз би приїхати, розревітися, зжерти шолодку або банку згущонки, потім поблювати, відчути до себе огиду і з почуттям провини і покараності лягти спати. Бо відмінниці хочуть відчути винагороду, а якщо у них не виходить, то треба себе покарати. Можна ще йти у спортзал і там пахати дуже довго та інтенсивно – це як замолювати гріхи. Це ніколи не закінчиться. Краще, все закінчити. Прощавай, світе. Тут може грати пафосна музика, коли я стрибатиму з моста, ви трішки мені поспівчуєте. Давайте вмикайте.

Грає музика Time to Say good bye Andrea Bocelli Sarah Brightman, якщо театру вийде домовитись про авторські права або щось в тому стилі.

І от коли вона стрибає, її в останню мить рятує хлопець. Це має бути дуже пафосно, до сліз і до сміху.

ІНЕСА: Ти не дав мені пафосно зробити самогубство і закінчити цю виставу трагедією, в якій усі співчувають мені, а дехто вважає моє рішення ганебним та інфальтильним, як і цю виставу. Ти хто?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Я – чувак із тіндера, пам'ятаєш мене? Ми переписувались.

ІНЕСА: Ну раз ти вже тут, давай спробуємо по-іншому розіграти сцену порятунку. У нас є брехтівське відчуження і взагалі то це комедія. Тому серйозно сприймати цю сцену ну не вийде у нашому контексті.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Ну давай.

ІНЕСА: Світе, прощай! *Падає.*

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Бейбі, ти шо абарзіла, шо жизнь надоїла? Оглянься навколо, шо тебе в могзах покололо? Я може не на білому коні, але добре знаюся на вині.

ІНЕСА: А давай ще раз пафосно? *Падає.*

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: О, дівчино незнана, навіть коли на серці печаль, смерті не вартує твій жаль.

ІНЕСА: А давай, типу це випадко сталось. *Падає.*

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Я тут просто ішов, і пригоду знайшов, кароче – тобі диво, мені пиво.

ІНЕСА: Слухай, мені сподобалось рятуватись від смерті. Як ти мене знайшов? *Змінюється на обличчі.* Ти сталкерив мене! Відійди. Не наближайся. Я – чесно, я напишу заяву в поліцію.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Послухай, так дійсно вийшло. Просто була реклама додатку, який ти розробила, я її завантажив і пішов на її презентацію. Мені сподобався твій виступ, це було сміливо. Я б так не зміг.

ІНЕСА: Не підлизуйся.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Я пішов за тобою, бо хотів тобі дещо сказати.

Пафосна пауза

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Я знаю, чому в Ірки Помадки немає п'ятки. Ти ж просила дізнатися.

ІНЕСА: Вона згоріла на перформативному вогні?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Ні, це жінка-легенда. Як вона народилася, її сусідка ворожка напроорокувала, що вона проживе нецікаве життя, або загине в боротьбі. І от мама її купала в Дніпрі, але тримала за п'ятку, і все її тіло отримало захист від цілющої води, а п'ятка – ні. І вона ціле життя собі жила, не поправлялась, не худала, не мала целюліту, не старіла, була красивою і молодою, але одного разу вона засумнівалась і її захарило, що вона не міняється і от якось під час педикюру машинка відтяла їй п'ятку. Але вона вижила і зробила це місцем сили, яке щоправда відсутнє, бо п'ятки нема, але такий от феномен і парадокс.

ІНЕСА: Не вірю.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Та чесно.

ІНЕСА: Мені вона мала про це розказати сама, бо я виконала її умову, але це все вже неважливо. А що робиш?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Почав працювати в макдональсі.

ІНЕСА: Мг. А до того де працював?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: На хлібзаводі. Але там я не витримав. Коли ти працюєш на хліб заводі, починаєш ненавидіти запах хліба, зникає романтика свіжої булочки. Цей запах дріжджів не покидає ніколи. І ще в мужській роздягалці запах мужських носків і світлка там ніколи нема, зажигалками тре палити, щоб переодітись.

ІНЕСА: А маєш фотку?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: З хлібзаводу?

ІНЕСА: Ну так, багато. Риється в кишені за телефоном і з неї вивалюються різні чеки, серветки і кусок засохлого хліба.

ІНЕСА: В мене теж постійно безлад у кишенях. *Забирає це у сміття.*

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: *Забирає сухий хліб.* Сорі, це мій оберіг.

ІНЕСА: Оберіг?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Так, кусок засохлого хліба. Це насправді від мого діда. Він завжди зі мною, дає відчуття безпеки, де б я не був.

ІНЕСА: От прям дід тобі його дав?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Так, він ледь не помер у 33, його. Сестра і брат не вижили. Мій дід мав спухлий живіт, але вижив. Він постійно сушив сухарі. За будь-якої влади, а потім розказав якомсь мені, як ми разом велосипед лагодили. І дав це. Зі своєї кишені. Це кусок хліба, як камінь, він мене береже.

Пауза.

ІНЕСА: Тому ти пішов робити на хлібзавод?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Та ні, так получилось. Перше, що підвернулось. Мені треба були гроші. Там завжди є вакансії, бо мало платять, нічні зміни, чоловіки потрібні.

ІНЕСА: А в макдональсі краще робити?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Подивимось. Це ж не на віки. Я мрію поступити в аспірантуру. На історію. Я б хотів дослідити історію української кухні. Однак, мені прийдеться теж воювати, як і моєму діду.

ІНЕСА: А в мене ось таке от пришите з внутрішньої сторони одягу. Це зілля з освяченого вінка. Баба казала, що це від злих духів і приказувала таку молитву: Хай зле йде на чотири сторони, закопай у борозну - льону та жита, злу силу убити, самій бути ситій.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Напишеш мені.

ІНЕСА: Напишу. *Інеса пише.*

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Я не знав, що в тебе є дочка.

ІНЕСА: Аааа. Нема в мене дочки! Поліна — моя подружка.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Рілі? Але всі думають, що це твоя дочка.

ІНЕСА: Це якесь тупе непорозуміння.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: І Федір Бос не твій чоловік?

ІНЕСА: Федір Бос — це мій бос.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Клас!

ІНЕСА: Ходімо, я познайомлю тебе з Іркою Памадкою.

14. Ніч в офісі

Поки відбувалась романтична перекреслено сцена на мості, Поліна Мандоліна завела в офіс і зв'язала Ірку Помадку і Чортика, який любить тортика і . Ходить і з батогом, але не б'є їх.

ПОЛІНА: Хто це все придумав?

ЧОРТИК: Моя тобі рекомендація: не зв'язуйся з нечистою силою.

ПОЛІНА: Зараз вріжу і дам батога. Жопою чую, що це ви замутили.

ІРКА ПОМАДКА: Не забувай, що ти — в театрі і так негарно тут виражатися.

ПОЛІНА: Ану признавайся.

ІРКА ПОМАДКА: У нас є свої перегляди, у тебе — свої. Кожен по-своєму виживає на ринку монетизації історій.

ПОЛІНА: Ці всі історії про тебе правдиві?

ІРКА ПОМАДКА: Якщо в історію вірять люди, вона стає правдою.

ПОЛІНА: Це правило пропаганди.

ЧОРТИК: Ти — розумна давчина, навчилась від своєї жадібної подруги всяких фйлософій. Ну хіба ти не її дочка? Це ж її заслуга. Інеси.

ІРКА ПОМАДКА: А не заслуга Поліни, що Інеса гарно виступила?

ПОЛІНА: Шо ви мелите?

ЧОРТИК: Наш план провалився.

ПОЛІНА: Ану-ну-ну. Зв'язує їх міцніше.

ЧОРТИК: Ми мали збудувати диктатуру товстих жінок і щоб усі йшли в рай, бо в пеклі нема місця.

ІРКА ПОМАДКА: Не так все, не мели дурні. Ми мали збудувати світ, в якому буде все найкраще влаштовано — усі живі створіння їстимуть все, що захочуть, виглядатимуть по-різному і ніхто не буде надзирати і ніхто не буде карати і ніхто не відчуватимуть жодної провини. Інеса мала стати бунтаркою і повести за собою інших жінок з більшою вагою, так сказати, щоб вони були впевнені в собі, не соромились себе, приймали себе, засновували магазини одягу, де б розміри починались від XL, любили себе, не чмирили себе і це все провалилось. Вона піддалась.

УМОВНИЙ ЖИРОК: Зате вона справжня єретичка. Вам в коментах напишуть, що ви адській атстой.

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Вона не мусила стати бунтаркою і взагалі вона, як захоче, може собі схуднути. А я на вас був поставив.

УМОВНИЙ БЛОК: Шкода на вас часу. Але ви не змініте цей світ на краще, людям просто треба відібатися один від одного і перестати оцінювати. Ну я не правий?

ІРКА ПОМАДКА: Я була в дитинстві товста. Лікар мені приписав дієту. І одного разу прийшли до нас гості і мій батько хвалився, що нарешті я на дієті, нарешті стану нормальною. Він соромився мене. Люди ніколи не від'їбуться один від одного.

ЧОРТИК: Хочу тортик з того всього.

Входить Федір Бос з тортиком.

ФЕДІР БОС: Полінко, що це таке?

ПОЛІНА: Мені здається, вони — шахраї, які усе це підстроїли, аби мати велику кількість переглядів.

ФЕДІР БОС: Але якщо від цього виграли усі?

ПОЛІНА: Хто усі?

ФЕДІР БОС: Ти — Поліна Мандоліна, Інеса — твоя френдеса, Ірка Помадка — відьма без п'ятки, Чортик, який любить тортик, Чувак із тіндера, який насправді із заводів, хор білків, жирів і вуглеводів! Ну я Федір Бос - ваш бос.

ПОЛІНА: Ти чокнувся?

ФЕДІР БОС: Про нас почули. Наші монологи вислухали. Все буде добре, все буде чікі пікі.

ПОЛІНА: В тебе немає переднього зуба, ти себе в дзеркалі бачив?

ФЕДІР БОС: Мені його вибила Інеса у пориві емоцій. Але недостатки – це часом також добрі статки.

ПОЛІНА: Ти чокнувся, тобі лічитися треба.

ІРКА ПОМАДКА: Розв'яжи нас.

ЧОРТИК: Як не розв'яжеш, то в рай попадеш, а там нудно.

ІРКА ПОМАДКА: А в пеклі нема місця, там тісно.

ПОЛІНА: Якщо це все через тік ток і перегляди, я викличу сбу і звинувачу вас у шпигунстві і геополітичній зраді.

ІРКА ПОМАДКА: Ніколи не знати, звідки добра чи зла чекати. У часи, коли були черги за ковбасою, всі були закохані в покійного Алан Делона, пси гавкали, а коти м'явкали, люди дивились брали на прокат касети з порнографії Червона шапочка, я вперше поїхала на заробітки. Я продавала хот доги у центрі Праги, прибирала в аеропорту і деколи з кафеешок мені давали залишки їжі, не з тарілок звісно, але це було так якось дивно, ніби продукти і шкода викинути, але я мала завжди дискомфорт, як їх приносила додому і часом їла. Сором зізнатись, що я їх часто викидала. А як приїжджала я – першим ділом у салон, бо я з Європи приїжджала. Саме тоді це трапилось. Мені під час педикюру відтяли п'ятку. Незважаючи на це, я все одно працюю у б'юті індустрії – і щодня маю губи червоною помадою, вона мені додає впевненості. Може це й ілюзія, але хай. Мені так хочеться. Але треба робити дійсно так, як хочеться. Не тому, що так диктує оточення і мода. Для пене макіяж діє терапевтично. Я тому й завела власний блог і дозволяю собі на ньому їсти чіпси. І для мене дійсно важливі перешгляді. Ви собі живете, а я бачу вас і розповідаю.

ЧОРТИК: Я просто потім вишеньки на торті поїдаю. Розв'яжи нас, поки треті півні не проспівали, нечиста сила має покинути цей світ перед світанком.

Поліна їх розв'язує.

15. За кулісами

Насправді на сцені у раю чи пеклі перекреслено салоні здоров'я і краси. Інеса і Чувак з тіндеру приходять до Ірки Помадка. Там стіл, на якому багато кольових овочів і фруктів та інших здорових продуктів, наприклад горіхів – для розуму і втіхи. Білки, жири і вуглеводи, Ірка Помадка, Поліна Мандоліна і Федір Бос – зауважте все ж без переднього зуба – така його згуба в патчах під очима, в халатіках готують салатіки. Лише Ірка Помадка має яскраву помаду.

ПОЛІНА: Гляньте, що вам пропонує сучасна п'еса – до чого ж докотились, не якусь чорнуху, а оте радісне, світле, добре, вічне. Комедія. От гляньте, я

зарікалась, що не піду на побачення з чоловіком без переднього зуба, але я його прийняла, ну хіба він негарний? Ну я гарніша звісно, але у нього насправді добра душа, ну гляньте. Легко у театрі казати, а в житті? Все ж це не просто профанація, адже у нас війна, багато людей без кінцівок і нам - тим, які не втратили ногу чи руку треба вчитись бути разом, допомагати, слухати, дбати, опікуватись.

ІНЕСА: Що тут відбувається?

ІРКА ПОМАДКА: У нас тут салон здоров'я і краси і буде магічний сеанс спалення. А це хто?

ІНЕСА: Це чувак із тіндера, ну тобто з заводів, ну з хлібзаводу, ой тобто з макдональсу.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Я — історик взагалі то.

Може ж бути сміх. Ну може.

ПОЛІНА: Дозвольте пояснити. Цей сюжет можна було б продовжувати, драматично динамічно. І в житті усе б склалось мабуть по-іншому, але ми ж у театрі – у храмі мистецтва, у храмі прекрасного, у місці, яке вчить і спонукає нас бути кращими, добрішими. Можна ще було б розвивати арки трансформацій персонажів, поглиблювати конфлікт, але за задумом всі мали зійтись разом і полюбитись, уявити, що все якнайкраще, усе буде чікі-пікі, це ж те, чого ми всі прагнемо, чи не так? У театрі ми можемо це уявити.

Пауза

ІРКА ПОМАДКА: От якраз хлопці приготують салатік і ми тут зробимо цю важливу справу. Будемо уявляти, що світ насправді трохи кращий.

ІНЕСА: Світ інстаграму, тіктоку і чого там ще — репресивно красивий і жорстокий.

ПОЛІНА: Як і реальність.

ІНЕСА: Реальність — це реальність.

ІРКА ПОМАДКА: Пропоную провести ритуал спалення патріархату, репресивної індустрії краси, підкреслюю — репресивної, спалення російського імперіалізму, розладу харчової поведінки, пострадянських патернів поведінків, слово дискурс і нарратив, пробачте, це особисте.

Спляють на декоративних свічках.

ІНЕСА: Люди все одно придумують якусь херню, аби одна група домінувала над іншою, принижувала, вивищувалась, пригноблювала і встановлювала владу. Я не пододала своїх проблем, мені хочеться далі боротись, і це відчуття я іноді просто заїдаю шоколадкою, але мабуть не варто здаватись. Треба часом вірити, що все таки буде Чікі Пікі.

ЧОРТИК: А шоколадку чи тортик можна їсти з кавою, можна його просто нюхати, фоткати і просто пекти.

ФЕДІР БОС: Оце ти називаєш пеклом?

ЧОРТИК: Я ж обіцяв, що тебе впхаю?

ФЕДІР БОС: А ми де взагалі то?

ЧОРТИК: Не забувай, що чревоугодіє відмінили, а от рукоблудіє поки ні. Ми їмо тортик, а я просто добрий чортик.

ХОР БІЛКІВ, ЖИРІВ І ВУГЛЕВОДІВ І ВСІ ІНШІ:

Можеш їсти зранку яйце і огірок
Можеш слухати у ванні класику чи рок
Але навіть, як з'їси трохи забагато
шпинату, салату, томатів, бататів

То світу не прийде кінець
плюс кілограм – і хай йому грець
Але тіло люби своє і дбай (ах легко казати)
Тренуйся, спи, працюй, відпочивай
пий воду, часом каву, трав'яний чай
повага і любов – найкращі ліки
хай буде у нас усе чікі пікі

Можеш їсти на обід броколі і рибку
Навіть хліба цільнозернового скибку
Навіть і десерт – шоколад чи виноград
Тістечко, морозиво і випить лимонад

І світу не прийде кінець
Мінус кілограм – і хай йому грець
Але тіло люби своє і дбай (ах легко казати)
Тренуйся, спи, працюй, відпочивай
пий воду, часом каву, трав'яний чай

здорова їжа й праця – це найкращі ліки
хай буде у нас усе чікі пікі

Можеш з'їсти на вечерю баклажан з грибами
хумус із горошком або рис із бобами,
Горіхи для втіхи, макарони із Верони,
Співай у душі, можна, як ворона
Співай на сцені, гей, як соловей.

Бо Світу не прийде кінець
Мінус держава росія – ой який молодець!
Але тіло люби своє і дбай (ах легко казати)
Тренуйся, бийся, бийся і відпочивай
пий воду, часом каву, трав'яний чай
Емансипація, свобода – це найкращі ліки
І хай у нас буде усе чікі пікі

Пам'ять гастрономічна просто космічна
Тіло твоє діло завжди політичне –
Джерело болю, любові, поколінь,
страху, незнань, травм і терпінь

Не треба себе надзирати і карати
Якби жив Мішель Фуко,
Хотіла б з ним потанцювати
вальс, гопак, полонез чи ламбаду
Щоби усе розпитати про владу

Серпень — листопад 2024

П'єсу написано в рамках V Лабораторії дараматургії від Національної Спілки
Театральних Діячів України.